

ജൂലൈ 1

കർത്താവിനു പ്രസാദമായത് എന്തെന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു വെളിച്ചത്തിലുള്ളവരായി നടന്നുകൊൾവിൻ - എഫെ. 5 : 9

സത്യത്താൽ നാം ദൈവത്തിനായി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം, വിചാരത്തിലും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തിനു മരിക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്ത് ദൈവേഷ്ടം പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ദൈവഹിതം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിൽ നാം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. “ജേതാക്കൾ” എന്ന വിരുതു നാം നേടുകയും ചെയ്യും. പ്രസംഗിക്കാനോ ദരിദ്രരെ സഹായിക്കാനോ സത്യത്തിനു വേണ്ടി രക്തസാക്ഷിത്വം വരിക്കാനോ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ അത് ഒരു പോരായ്മയല്ല. “ദൈവേഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം തന്നെ” എന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുക. മറ്റു സത്യങ്ങളാകട്ടെ, അസത്യങ്ങളാകട്ടെ, ഒന്നും തന്നെ ഈ സത്യത്തെ മറച്ചുകളയാതിരിക്കട്ടെ. ഇതു നമ്മുടെ ജീവിതഗതിയുടെ നിയമകശകതിയാകട്ടെ. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണു നമ്മുടെ ഇഷ്ടമെന്നു വരുമ്പോൾ വ്യക്തമായ ഒരു ജീവിത ദർശനം നമുക്കു ലഭിക്കും. ഇതു വളരെ പ്രധാനമാണ്. - (R 2412:2) എഫെ.2:10-13; റോമ.12:2

ജൂലൈ 2

ശകാരം കേട്ടിട്ട് ആശീർവദിക്കുന്നു; ഉപദ്രവം ഏറ്റിട്ടു സഹിക്കുന്നു -

1 കൊരി. 4 : 12

നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കളരിയിൽ ഒരു വിശ്വസ്ത ശിഷ്യനായിരിക്കുന്നപക്ഷം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ന്യായപ്രമാണം അഥവാ ക്രിസ്തുവിൻപ്രമാണം ഹൃദയത്തിന്റെ വിചാരങ്ങളെയും ലാക്കുകളെയുമാണ് വിലമതിക്കുന്നതെന്നും, ഏതു പാപത്തെയും പകയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നിരിക്കെത്തന്നെ യാതൊരു പാപിയെയും പകച്ചുകൂടുന്നതും മറിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ ദൈവസ്നേഹം പൂർണ്ണമാകണമെന്നും വളരെ വേഗം മനസ്സിലാക്കും. നമ്മെ ദ്രോഹിക്കയും അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ നേരെ തോന്നാനിടയുള്ള തികതവികാരങ്ങളോടു പോലും നാം പടവെട്ടി ജയിക്കണം. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ ഇടയ്ക്കും “നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുകയും ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ” എന്നുള്ള നമ്മുടെ മഹാഗുരുവിന്റെ പ്രബോധനത്തോടു പൂർണ്ണമായി പൊരുത്തപ്പെടണം - (R 2412:5) 2.കൊരി.4:7-10;6:5-10.

ജൂലൈ 3

ഞാൻ യഹോവയെ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തുള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ കുലുങ്ങിപ്പോകയില്ല - സങ്കീ. 16 : 8

സ്വന്തഹിതം ദൈവഹിതത്തിൽ പൂർണ്ണമായി കുഴിച്ചിട്ടവന് നിരാശ എന്നൊന്നില്ല. മറിച്ച് എല്ലാ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലും ദിവ്യനിയോഗം അഥവാ മേൽനോട്ടം അവൻ വിശ്വാസത്താൽ കാണുന്നു. “ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക്, നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കുതന്നെ സകലവും നന്മയ്ക്കായികൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു” എന്ന ഉറപ്പുനൽകിക്കൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു തുറയിലും അവൻ കർത്തൃവചനം ശ്രവിക്കുന്നു. മഹാശത്രുവായ പിശാചിന്റെയും ലോകത്തിന്റെയും നമ്മുടെതന്നെ ജഡത്തിന്റെയും എതിർപ്പുകളെ, സർവ്വജ്ഞാനിയും സ്നേഹധനനുമായ കർത്താവ് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ശിക്ഷണോപായങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കു ക്ഷമാപൂർവ്വം ആവലാതിയും പിറുപിറുപ്പും ഇല്ലാതെ “സസന്തോഷം” നാം സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രൗഢാവസ്ഥയ്ക്ക് അതു മറ്റൊരു തെളിവായിത്തീരുന്നു - (R 2412:6) സങ്കീ.119:26-32;59-61.

ജൂലൈ 4

ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചത് ആർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു? യഹോവയുടെ ഭജനം ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു? - യെശ. 53 : 1

സഭയ്ക്ക് ഇക്കാലത്ത് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിളി : പ്രകാശം പരത്തുന്നതിനും അതുവഴി പീഡനം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നതിനും, നീതിനിമിത്തമുള്ള പീഡകളിൽ സഹിഷ്ണുത പാലിക്കുന്നതിനും പീഡിപ്പിക്കുന്നവരോടും അല്ലാത്തവരോടും, ക്ഷമയും സഹോദരപ്രീതിയും അനുകമ്പയും സ്നേഹവും പുലർത്തുന്നതിനും അതിൽ അഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിനും ആകുന്നു. തന്നിമിത്തം പ്രതിഫലവും നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തു പ്രകാശിക്കുന്ന ദൈവതേജസ്സും ദർശിക്കുന്നവർ പിതാവു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളോടും വിളിയോടും ശുശ്രൂഷയിലും വിശ്വസ്തരായിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയുള്ളവർ നാം കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ മനസ്സുനുകയും മടുത്തുപോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആളുകൾ കേൾക്കയോ കേൾക്കാതിരിക്കയോ ചെയ്യട്ടെ, അവർ നമ്മെപ്പറ്റി ദോഷം നിരൂപിക്കയോ പറകയോ ചെയ്യട്ടെ, നാം അധൈര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ പരിശോധനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ കർത്താവു തന്റെ മൂത്തുകളെ ശേഖരിക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ നമ്മുടെ കണക്ക് കർത്താവിനു നേരിട്ടു സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള താണെന്ന വസ്തുത നമുക്കു വിസ്മരിക്കാതിരിക്കാം. - (R 2415:3,6) യോഹ.12:35-38; റോമ.10:16-20

ജൂലൈ 5

ഞങ്ങളുടെ പോരിന്റെ ആയുധങ്ങളോ ജഡികങ്ങൾ അല്ല, കോട്ടകളെ ഇടിപ്പാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയുള്ളവ തന്നെ. അവയാൽ ഞങ്ങൾ സകല്പങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിനു വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ ഉയർച്ചയും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞത് ഏതു വിചാരത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തിനായി പിടിച്ചടക്കി - 2.കൊരി. 10 : 4, 5

ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനുള്ള ആദ്യ വ്യവസ്ഥ അവന്റെ വചനത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിലുള്ള വിശ്വസ്തതയാണ്. അവനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും അവനിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെയും തെളിവാണ്. നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ട രണ്ടാമത്തെ യോഗ്യത സഹോദരസ്നേഹമാണ് എന്ന വസ്തുത നാം മറക്കരുത്. അവന്റെ വഴികളിൽ നടക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന യഥാർത്ഥത്തിൽ സമർപ്പിതരായിരിക്കുന്ന ദൈവപൈതങ്ങൾക്കായി എന്തായിത്തീരുന്നതിനും എന്തു ചെയ്യുന്നതിനും എത്ര ക്ലേശിക്കുന്നതിനും മരിക്കുന്നതിനുമ്പോലുമുള്ള സന്നദ്ധത തന്നെ. -

(R 2413) എഫെ.6:10-18

ജൂലൈ 6

യഹോവാദകതനായ പുരുഷൻ ആർ? അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടുന്ന വഴിതാൻ അവനു കാണിച്ചുകൊടുക്കും - സങ്കീ. 25 : 12

നമുക്കു നേരിടാവുന്ന പരീക്ഷകളുടെയും പ്രയാസങ്ങളുടെയും മേൽനോട്ടം വഹിക്കുക നമ്മുടെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല. നമ്മുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകേണ്ടത് കർത്താവിനായുള്ള നിശ്ശേഷസമർപ്പണമാണ്. നമുക്കു നേരിടേണ്ട പരീക്ഷകളുടെയും പ്രലോഭനങ്ങളുടെയും തീവ്രതയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വിലയും എത്ര മാത്രമെന്ന് തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവകാശം കർത്താവിനു വിട്ടുകൊടുക്കുക. ചിലർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു വിശേഷ പരീക്ഷകൾ ആവശ്യമെന്നു കർത്താവു കരുതി എന്നുവരാം. ചിലരെ സംബന്ധിച്ച് പരീക്ഷകളും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന ത്യാഗങ്ങളും വലുതായിരിക്കെ കർത്താവിനോടും അവന്റെ ദൗത്യത്തോടുമുള്ള പ്രതിപത്തിയും സേവനത്തിലുള്ള കൂടുതലായ എരിവും മൂലം അപ്പൊസ്തൊലൻ സ്വാന്യൂവത്തെപ്പറ്റി പറയും പ്രകാരം മറ്റുള്ളവർക്ക് അവ “അത്യന്തം അനവധിയായി തേജസ്സിന്റെ നിത്യഘനം കിട്ടുവാൻ ഹേതുവായ നൊടിനേരത്തേക്കുള്ള ലഘുവായ കഷ്ടം” ആയിരിക്കും.- (R 2416:5) 1. തെസ്സ.3:2-4; 1.കൊരി.10:13; 2.കൊരി.4:17.

ജൂലൈ 7

കണ്ടാലും ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് - യോഹ. 1 : 36

കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരെല്ലാം തങ്ങളിലേക്കല്ല, കർത്താവിനേക്കു മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കണം. ആളുകൾക്കു തങ്ങളെയല്ല, കർത്താവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് സർവ്വശ്രമവും ചെയ്യണം. ആരിലായാലും വിനയം എന്നത് വിലപ്പെട്ട ഒരു മുത്താണ്, ആത്മാവിന്റെ കൃപാവരങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതജനം തികച്ചും പരിപോഷിപ്പിച്ച് തിളക്കം വരുത്തേണ്ട ഒരു സവിശേഷ ഗുണമാണത്. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ ഏറ്റവും ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ നാം അവന്റെ പാതകളിൽ നടക്കുന്നതും, ഇന്ന് അവൻ ചെയ്യുമായിരുന്നത് യഥാശക്തി ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഇതിലേക്ക് അവൻ നേരിട്ടുചെയ്തതും സംസാരിച്ചതുമാകുന്ന എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അപ്പൊസ്തൊലന്മാർ വഴി അവൻ നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രബോധനങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ള പാഠങ്ങൾ നാം ഉൾക്കൊള്ളണം. അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിലുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെയും അവന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള മഹത്വം, പ്രതിഫലം ഇവയുടെയും പാതകളെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ മേൽപ്പറഞ്ഞ പാഠങ്ങൾ - (R 2418:1) ഫിലി.2:3-12; 2.തിമൊ.2:11-13 എബ്രാ.3:1

ജൂലൈ 8

സത്യത്തിന്റെ തൂണും അടിസ്ഥാനവുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന ദേവാലയം - 1 തിമൊ. 3 : 15

“വിളിച്ചുവേർതിരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടം” അഥവാ സഭ എന്ന പേര് അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നത് കർത്താവിന്റെ സഭയ്ക്കു മാത്രമാണ്. അതു തീർത്തും അഗണ്യവും അനാകർഷകവും ഐഹികമായ സമ്പൽസമൃദ്ധി സംബന്ധിച്ചു താരതമ്യേന ദരിദ്രവും ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അത് അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അതു മനുഷ്യനിർമ്മിതമോ മനുഷ്യനിയന്ത്രിതമോ അല്ല. അതിന്റെ അംഗങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടവരല്ല (എബ്രാ.12:23). അതിന്റെ ശിരസ്സും അദ്ധ്യക്ഷനും കർത്താവത്രേ. അതിന്റെ പ്രമാണം അവന്റെ വചനമാണ്. അതിനു കർത്താവ് ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്ന്, സ്നാനവും ഒന്ന്. അപ്പൊസ്തൊലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരുമായ വിശുദ്ധന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ് അതു പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനശില. അതിന്റെ പ്രധാന മൂലക്കല്ലാകട്ടെ യേശുക്രിസ്തു തന്നെ.- (R 2429:1) എബ്രാ.3:3-6; എഫെ.2:19-22

ജൂലൈ ൭

തനിക്കുള്ളവയെ ഒക്കെയും അവൻ പുറത്തുകൊണ്ടുപോയശേഷം അവൻ അവയ്ക്കു മുമ്പായി നടക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദമറിഞ്ഞ് അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു. യോഹ. 10 : 4

നല്ല ഇടയന്റെ ശബ്ദമെന്നത് വിവിധ സ്വരങ്ങളുടെ അനന്യസാധാരണമായ ഒരു മധുരലയമാണ്. അവന്റെ ശബ്ദം നീതിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും തന്ത്രികൾ ഇടചേർന്നു ധ്വനിക്കുന്നതും, ഇത്താനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും നാദഭേദങ്ങൾ ഉൾച്ചേർന്നതുമാണ്. വലിയ ഇടയനായവൻ തന്റെ പ്രിയപുത്രൻവഴി പ്രഘോഷിച്ചിരിക്കുന്ന ദൂതപോലെ മാനുഷികമോ സാന്താന്യമോ ആയ യാതൊരു സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിർണ്ണയങ്ങളും പദ്ധതികളും സ്വരയോഗം കൊണ്ടു ശ്രുതിമധുരമാകുന്നില്ല. കൂടാതെ നല്ല ഇടയന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ആടുകൾക്കു മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും സാധിക്കാത്ത സംത്യപ്തിയും അഭിലാഷസാഹചര്യവും കൈവരുന്നു. ഇതരശബ്ദങ്ങളാലോ, സിദ്ധാന്തങ്ങളും പദ്ധതികളും മുഖേനയോ ആകർഷിക്കപ്പെടുക എന്ന അപകടത്തിന് അതീതരാണ് അവർ. എല്ലാറ്റിനും അവരുടെ ഉത്തരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: “യേശു എന്റെ സംത്യപ്തി; യേശു എനിക്കുള്ളവൻ” - (R 2672:5) യോഹ.10:8-15.

ജൂലൈ 10

എല്ലാവരും അവനെ പുകഴ്ത്തി, അവന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യ മൊഴികൾ നിമിത്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു - ലൂക്കൊ. 4 : 22

കർത്താവിന്റെ കാൽച്ചുവടുകളെ പിൻതുടരുന്ന എല്ലാവരെ സംബന്ധിച്ചും ഇത് ആവോളം വാസ്തവമായിരിക്കണം. അവരുടെ വാക്കുകൾ കൃപയോടുകൂടിയതും മിതത്വം പാലിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം. സത്യത്തോടും, സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും തേടുകയും ചെയ്യുന്നവരോടും ഉള്ള സഹാനുഭൂതിയുടെ നിറവിൽനിന്നു വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്നതുമായിരിക്കണം. അവരുടെ വാക്കുകൾ എപ്പോഴും യുക്തിയുടെയും നീതിയുടെയും അതിരുകൾ ലംഘിക്കാത്തതും, കർത്താവിന്റെ വചനത്തോടു തീർത്തും പൊരുത്തപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കണം. അവരുടെ പെരുമാറ്റവും നടത്തയും ജീവിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ എന്നപോലെ ഇവയുമായി യോജിച്ചിരിക്കുകയും വേണം. അങ്ങനെ അവരുടെ ശത്രുക്കൾപോലും വിസ്മയിക്കുകയും അവർ യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവരെന്നും അവനിൽനിന്നു പഠിച്ചവരെന്നും ഗ്രഹിക്കുകയും വേണം - (R 2437:6) കൊലൊ.4:5-6; 1.പത്രൊ.2:12.

ജൂലൈ 11

ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ച ഒരുവനും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവൻ തന്നെ താൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു; ആ ദുഷ്ടൻ അവനെ തൊടുന്നതുമില്ല- 1.യോഹ. 5: 18

ഹൃദയം (മനസ്സ്, ഇച്ഛ) വിശുദ്ധമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം, ദൈവത്തോടും നീതിയോടും പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം, അതായത്, വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവ് നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്നിടത്തോളം നമ്മുടെ പുതിയ മനസ്സിന് പാപത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല; മറിച്ച് അതിനെ എതിർക്കും, എതിർത്തേ മതിയാകൂ. നമ്മുടെ പോരാട്ടങ്ങളിൽ ഒട്ടധികവും വീഴ്ചഭവിച്ച നമ്മുടെ ബലഹീനജഡത്തിന്റെ അവയവങ്ങളോടും അതിന്റെ അഭിരുചികളോടും ആഗ്രഹങ്ങളോടും മണകിലും നാം ജഡത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തരും വേർപെട്ടവരും ആകുന്നു. ജഡത്തിന്റെ ദൗർബല്യങ്ങളും അപൂർണ്ണതകളും ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള പുതിയ മനസ്സിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്നില്ല. മറിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിൻവേലയുടെ പുണ്യത്താൽ അവ ദൂരികരിക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു -

(R 2440:4) എബ്രാ.6:4-6; 1.യോഹ.3:7-10; 2.പത്രോ.2:20-21

ജൂലൈ 12

പുത്രൻ നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രരാകും - യോഹ. 8 : 36

മഹാഗുരുവായ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരായിരിപ്പാൻവേണ്ടി അവന്റെ വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കുകയും അവയിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അന്യബോധങ്ങളിൽനിന്നും അജ്ഞതയിൽനിന്നും മാത്രമല്ല, പാപത്തിന്റെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നുകൂടി വിമോചിതരാകുന്നു. പകരം തങ്ങളുടെ സഹജമായ ദൗർബല്യങ്ങളെയും കളങ്കങ്ങളെയും കുറിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിനെ അഥവാ സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യബോധം അവർക്കു കൈവരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, സ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കു വിപൽക്കരമല്ല, അനുഗ്രഹകരമായിത്തീരുന്നു. അതു ദുരഭിമാനത്തിനും അഹന്തയ്ക്കും പകരം വിനയം ജനിപ്പിക്കുന്നു. കോപത്തിനു പകരം ക്ഷമയും സ്വാർത്ഥത്തിനും സ്പർദ്ധയ്ക്കും പകരം ഔദാര്യശീലവും പരോപകാരതത്പരതയും വളർത്തുന്നു. അസംത്യക്തിക്കും വിഷണ്ണമനസ്സിനും പകരം ആനന്ദവും ശാന്തിയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. സത്യമായും പുത്രനു മാത്രമേ വാസ്തവമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കു നൽകാൻ കഴിയൂ - (R 2440:2)

ഗലാ.3:26-29; കൊലൊ.3:11-15

ജൂലൈ 13

സാത്താൻ താനും വെളിച്ചദൂതന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നുവല്ലോ. ആകയാൽ അവന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരുടെ വേഷം ധരിച്ചാൽ അതിശയമല്ല.- 2 കൊരി. 11 : 14, 15

സത്പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിൽ സാത്താൻ തത്പരനാകുന്നതെങ്ങനെ? ഈ ചോദ്യത്തിന് ഇതാണ് ഉത്തരം; എതിരാളിയായ സാത്താൻ വെളിച്ചത്തിന്റെയും കാര്യത്തിന്റെയും മുട്ടുപടമണിയുന്നത് ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായ ക്രിസ്തു വികലേക്കു നയിക്കുന്നതിനല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശികലേക്കു നയിക്കുന്നതിനല്ല, തിരുവെഴുത്തുകളിലേക്കു നയിക്കുന്നതിനല്ല, പിന്നെയോ ഇവയിൽനിന്ന് അകറ്റി രക്ഷയുടെ വേറൊരു പ്രതീക്ഷയിലേക്ക്, വേറൊരു ഉപദേശാവികലേക്കു നയിക്കുന്നതിന്, കഴിയുമെങ്കിൽ വ്യതന്ദരെയും വഞ്ചിക്കുന്നതിനാണ്. സ്ഥിതിഗതികൾ ഈ ഘട്ടത്തിലെത്തുകയും സാത്താൻ സാത്താനെത്തന്നെ പുറത്താക്കുകയും രോഗശാന്തി വരുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ സിംഹാസനം പതനത്തിനായി ആടി ഉലയുകയും വഞ്ചിക്കാനുള്ള ശത്രുവിന്റെ യത്നം അതിന്റെ അന്ത്യകോടിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ പ്രകടമായ തെളിവൊന്നെന്നുള്ള കർത്തവ്യവചനം ഓർമ്മിക്കുക- (R 2669:6) മത്താ.12:23-28; 2.തെസ്സ.2:3-4

ജൂലൈ 14

എല്ലാ കയ്പും കോപവും ക്രോധവും കടുറ്റാരവും ദുഷണവും സകലദുർഗ്ഗണവുമായി നിങ്ങളെവിട്ട് ഒഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ - എഫെ. 4 : 31

ദിവ്യപ്രമാണത്തോടുള്ള അമിതമായ മതിഷുമൂലം വിശ്വാസത്തിൽ മുന്നേറിയ ഒരുവന് കർത്താവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വിദ്വേഷം കൊലയും അപവാദം ജീവാപഹരണവും, അയൽക്കാരന്റെ സൽപ്പേരിനെ ഹനിക്കുന്നത് കൊള്ളയും കവർച്ചയുമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയുന്നു. ദൈവജനമെന്നറിയപ്പെടുന്നവരിൽ കാണപ്പെടുന്ന പക്ഷം ഇവ ഇരട്ടി ദോഷകരമാകുന്നു - സഹോദരനെ കൊള്ളയടിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ്. “ആരെപ്പറ്റിയും ദുഷണം പറയരുത്” എന്ന പ്രമാണത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാനാകുന്നത് തിന്മ മറച്ചുവെയ്ക്കാതിരിക്കുന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു നമുക്ക് ഉത്തമബോധ്യംവരുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ്. അപ്പോഴും അന്യന്റെ ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് വൈമനസ്യത്തോടും ആവശ്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം നിമിത്തവും ആയിരിക്കണം. അതായത് യഥാസമയം അറിവു നൽകാത്തപക്ഷം മറ്റുള്ളവർക്കു ദോഷം നേരിടാൻ ഇടയുള്ള സന്ദർഭത്തിൽ അവരോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പേരിലാകണം. - (R 2444:6 ; 2445:1) എബ്രാ.12:11-17

ജൂലൈ 15

എനിക്കുള്ളതെല്ലാം അന്നദാനം ചെയ്താലും എന്റെ ശരീരം ചുടുവാൻ ഏല്പിച്ചാലും, സ്നേഹം ഇല്ലായെങ്കിൽ എനിക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല -

1 കൊരി. 13 : 3

മനുഷ്യർക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒന്നു പണം മാത്രമാണെന്ന അബദ്ധവിചാരം, അന്യരെ സേവിക്കുക എന്ന വിഷയത്തിൽ നാം വെച്ചു പുലർത്തരുത്. ചിലർക്കു പണമല്ല, സ്നേഹവും സഹതാപവുമാണാവശ്യം. നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടും. വീഴ്ചഭവിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടമതികളായിരുന്ന അപ്പൊസ്തൊലന്മാരുടെ തന്നെ ഏറെക്കുറെ കലുഷമായിരുന്ന മനസ്സിനോടു ചങ്ങാത്തം പുലർത്തുവാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്നേഹോദാരമായ മനസ്സിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മറിയയിൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും ആഴം അവൻ കണ്ടെത്തിയതായി തോന്നുന്നു. അത് അവനു സുഗന്ധധൂപത്തിന്റെയും നവോന്മേഷത്തിന്റെയും പരിമളവും, ശക്തിയുടെ രസായനവുമായിരുന്നു. മറ്റാരേക്കാളും ഗുരുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ നീളവും വീതിയും സംബന്ധിച്ച ഉൾക്കാഴ്ച മറിയയ്ക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഗുരുവിൽ നിന്നു പഠിക്കുന്നതിന് അവന്റെ പാദപീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, അവളുടെ സ്നേഹത്തെയും ഭക്തിയെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് എന്തു വലിയ വില നൽകുന്നതിലും അവൾ ആനന്ദം കണ്ടെത്തി - (R 2448:3) 1.കൊരി.13:4-13

ജൂലൈ 16

ആത്മാവു നിറഞ്ഞവരാകുവിൻ - എഫെ. 5 : 18

സ്വേച്ഛയുടെ ആത്മാവിനെ പുറംതള്ളി, വിശ്വാസത്തിന്റെയും അനുസരണയുടെയും ആത്മാവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന്റെ അളവിനൊത്തിരിക്കും നാം പ്രാപിക്കുന്ന നിറവിന്റെ അളവ്. അനുദിനജീവിതത്തിൽ അനുസരണം പ്രകടമാക്കാതിരിക്കുക അസാധ്യമെങ്കിലും ദൈവം തന്റെ പ്രതിഷ്ഠിത ജനത്തെ സംബന്ധിച്ചു കണക്കിടുന്നത് അവരുടെ ലക്ഷ്യത്തിലും ഇച്ഛയിലും ഹൃദയത്തിലും വ്യാപരിക്കുന്ന അനുസരണത്തെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, കർത്താവിനോടു മനസ്സാ തികച്ചും വിശ്വസ്തരായിരിക്കുന്ന ചിലർ അവന്റെ പ്രീതിപാത്രങ്ങളായിരിക്കെ അവരുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരിൽ പലർക്കും അവർ ഏറെ പ്രിയംകരരായിരിക്കണമെന്നില്ല. അതേസമയം സന്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മുട്ടുപടം വഴി “മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഏറെ മതിപ്പുള്ള” പലരും ഹൃദയത്തിലെ കാഠിന്യമോ കാപട്യമോ കാരണം ദൈവഭൃഷ്ടിയിൽ വെറും “മോട്ടോ”രായിരിക്കും. എന്നിരുന്നാലും അവരിൽ പുതിയ പ്രതീക്ഷയും പുതിയൊരാത്മാവും ഉള്ളവർ വിചാരങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല വാക്കുകളിലും എന്നുവേണ്ട എല്ലാ ജീവിതവിഷയങ്ങളിലും അകമെയും പുറമെയും ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കും- (R 2456:2) റോമ.15:13-16

സ്ഥിരമാനസൻ നിന്നിൽ ആശ്രയം വെച്ചിരിക്കയാൽ നീ അവനെ പൂർണ്ണസമാധാനത്തിൽ കാക്കുന്നു - യെശ. 26 : 3

ഇത് ഐഹികമായ സമാധാനമല്ല, ഉദാസീനതമുള്ള സമാധാനമല്ല, അലസതയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന സമാധാനമല്ല, സ്വാർത്ഥലോലുപതയിൽനിന്നുള്ള സമാധാനമല്ല, എല്ലാം വിധിമതമെന്ന സിദ്ധാന്തത്തിൽനിന്നുള്ള സമാധാനമല്ല, മറിച്ച് ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനമാണ് - “എന്റെ സമാധാനം”. പിന്തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മഹാഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ദൈവവുമായുള്ള സമാധാനത്തിന് ഒരു സാഹചര്യത്തിലും ഭംഗം നേരിട്ടിരുന്നില്ല എന്നു കാണാം. ദിവ്യജ്ഞാനത്തിലും, സ്നേഹത്തിലും, നീതിയിലും, ശക്തിയിലും സംശയാതീതമായി വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഈ സമാധാനം. തന്റെ വിശ്വസ്തദാസന്മാരെ യാതൊന്നും ഒരു പ്രകാരത്തിലും ക്ഷതപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നും, ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് സകലവും നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുമെന്നുമുള്ള കർത്താവിന്റെ കരുണാപൂർവ്വമായ വാഗ്ദാനത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന സമാധാനമാണിത്. ദൈവിക വിചാരണ അനുവദിക്കുന്ന ഏതവസ്ഥാവിശേഷത്തെയും സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഈ സമാധാനത്തിനു കഴിയും. അതിന്റെ ദുഃഖാശ്രുക്കളിലൂടെ മധുരപ്രതീക്ഷയോടെ യജമാനൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അന്തിമമായ അനുഗ്രഹത്തിലേക്ക് അതു ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കുന്നു. വർത്തമാനജീവിതത്തിലെ സമാധാനവും സന്തോഷവും ആ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു പൂർവ്വാനുഭൂതി മാത്രമാണ്. - (R 2456:6) യെശ.48:17-19; റോമ.5:1-5

അന്ത്യകാലത്തു ദുർഘടസമയങ്ങൾവരും എന്നറിക. മനുഷ്യർ ദ്രോഹികളും ധർഷ്ട്യകാരും ദൈവപ്രിയത്തെക്കാൾ ഭോഗപ്രിയരുമായിരിക്കും. --

2 തിമൊ. 3 : 1, 4

യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനി “തലക്കനം” ഭാവിക്കുന്നവനല്ല. മറിച്ച്, കർത്താവിനുള്ള സമർപ്പണത്തിൽ അവൻ സാദൃശ്യാർത്ഥത്തിൽ തല ചേരദിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. അവനു ശിരസ്സു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വേച്ഛയും സ്വയം ഭരണവും നിരാകരിച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ശിരസ്സായ യേശുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിനു തന്നെത്തന്നെ വിധേയനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവൻ ജീവിതത്തിലെ ഏതു കാര്യത്തിലും അതിന്റെ ഭാരങ്ങളിലും പരീക്ഷകളിലും എന്നപോലെ അതിന്റെ സന്തോഷത്തിലും എന്തു ചെയ്യണം, എന്തു സംസാരിക്കണം എന്ന് അറിയുന്നതിനും പോരാ, ഹൃദയത്തിന്റെ നിനവുകൾപോലും ക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവേഷ്ടത്തിന് അനുരൂപമായിരിക്കേണ്ടതിനും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിനായി ശിരസ്സികലേക്കു മൂഖം തിരിക്കുന്നു - (R 2461:1)

1.തിമൊ.4:1-5;5:6-8

ജൂലൈ 19

എന്റെ പിതാവ് എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടതല്ലയോ? - യോഹ. 18 : 11

നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ ജീവിതത്തിൽ ലഘുവായ കാര്യങ്ങളിൽപോലും താഴ്ന്നു എന്ന ഗുണവിശേഷം എത്രമാത്രം തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽപോലും താൻ സ്വമേധയാ വഴങ്ങുന്നതാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയോ ഒരു രക്തസാക്ഷി എന്ന് അഭിമാനം കൊള്ളുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല! പിതാവിനോടുള്ള തന്റെ വ്യക്തിഗതമായ വിശ്വസ്തതയുടെ തെളി വായി അവൻ ഈ ത്യാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്നു എന്ന ലളിതസത്യം അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചതേയുള്ളൂ. കഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ച് അനുസരണം പഠിച്ച ഒരു പുത്രനും ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഭൃത്യനുമായു താനെന്ന് അവൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞു. പിതാവ് അനുശാസിക്കുന്ന പാനാത്രം കുടിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയാണ് കർത്താവിന്റെ അനുയായികൾ സർവ്വോപരി ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട പാഠം. അഭിഷിക്തനായവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്ന നിലയിൽ നാം ദൈവജനമായിരിക്കയാൽ പിതാവു നമ്മുടെ ജീവിതപഥാവിൽ നമ്മെ നയിക്കയും നമുക്കു വഴികാട്ടിയായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിക്കുക എന്നുതന്നെ.- (R 2468:6, 2780:5) 1.കൊരി.11:25-29; റോമ.8:16-18

ജൂലൈ 20

ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്നിരിവള്ളിയും എന്റെ പിതാവു തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. എന്നിൽ കായ്കാത്ത കൊമ്പൊക്കെയും അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നു. കായ്കുന്നതൊക്കെയും അധികം ഫലം കായ്കേണ്ടതിനു ചെയ്തിവെടിപ്പാക്കുന്നു - യോഹ. 15 : 1, 2

മുന്നിരിവള്ളിയിലെ അത്യുത്തമവും ഫലവത്തുമായ ശാഖകൾക്കുപോലും ചെയ്തിവെടിപ്പാക്കൽ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെ ജനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സത്യസന്ധരും ദുഃഖചിത്തരുമായവർക്കുപോലും അവന്റെ ശിക്ഷണവും ദിവ്യപരിപാലനവും ആവശ്യമാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം തടി വണ്ണിക്കാനും ഫലം നാമമാത്രമാകാനും ഇടവരും. കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു തന്റെ ഇഷ്ടം വിധേയപ്പെടുത്തിയ ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവപൈതൽ ഈ ചെയ്തിവെടിപ്പാക്കൽമൂലം ഇടറിപ്പോകയോ നിരുത്സാഹപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവൻ സ്വന്തം ബുദ്ധിശൂന്യതയെപ്പറ്റി തെല്ലെങ്കിലും ബോധവാനും തോട്ടക്കാരന്റെ അറിവിനെപ്പറ്റി ഉറപ്പുള്ളവനുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്, ചില വഴിക്കുള്ള തന്റെ നീക്കങ്ങൾക്കു ദിവ്യവിചാരണ കടിഞ്ഞാണിടുമ്പോൾ തന്റെ പദ്ധതികൾക്കു നേരിടുന്ന ഈ തടസ്സങ്ങളെ അവൻ സസന്തോഷം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിന്റെ ഹിതവും അവന്റെ വഴികളുമാണ് അത്യുത്തമമെന്നും അവ ശ്രദ്ധേയോലാഭത്തിലേക്കു നയിക്കുമെന്നും അവൻ ഉറപ്പാക്കുന്നു. - (R 2465:3) എബ്രാ.12:5-11; വെളി.3:19

ജൂലൈ 21

സത്യത്തിനു സാക്ഷിനിൽക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ ജനിച്ചു, അതിനായി ലോകത്തിൽ വന്നുചിരിക്കുന്നു. - യോഹ. 18 : 37

സത്യത്തോടുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്തതയാണ് ശത്രുവിനാൽ അന്ധരാക്കപ്പെട്ടവരിൽനിന്നുള്ള എതിർപ്പിനു കാരണമായത്. സത്യത്തിനു സാക്ഷിയാവാൻ അവനു നൽകേണ്ടിവന്ന വില തന്റെ ജീവനാണ്. സത്യത്തിനു വേണ്ടി അടരാടുകവഴി നേരിട്ട ജീവത്യാഗമാണ് നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പർത്ഥമായിത്തീർന്നത്. ഇപ്രകാരം കർത്താവിന്റെ മുഴുവൻ അനുയായികളും സത്യത്തിന് - ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും നിർണ്ണയത്തെയും സംബന്ധിച്ച സത്യത്തിനു സാക്ഷികളാകണം. ക്രിസ്തുയേശുവിൽകൂടെ ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യവും വിശുദ്ധവുമായ ജീവനുള്ള യാഗങ്ങളായി സമർപ്പിക്കുന്നതുവഴി കർത്താവിന്റെ വിശ്വസ്താനുയായികൾക്കെല്ലാം തങ്ങളുടെ ജീവൻ ഹോമിക്കേണ്ടിവരുന്നത് ഇപ്രകാരം സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനാലാണ്. ജീവന്റെ പ്രഭുവിനോടുകൂടെ രാജ്യത്തിൽ പങ്കാളിയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവനും സത്യത്തിനു സാക്ഷിയാവട്ടെ. രാജ്യത്തിന്റെ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്റെയും അന്തിമമായി അതിന്മേൽ പടുത്തുയർത്തപ്പെടുവാൻ പോകുന്ന മഹത്തരമായ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും വക്താവാകട്ടെ - (R 2471:6) യോഹ.17:11-20

ജൂലൈ 22

ഹൃദയം നൂറുങ്ങിയവർക്ക് യഹോവ സമീപസ്ഥൻ; മനസ്സു തകർന്നവരെ അവൻ രക്ഷിക്കുന്നു. നീതിമാന്റെ അനർത്ഥങ്ങൾ അസംഖ്യമാകുന്നു; അവ എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും യഹോവ അവനെ വിടുവിക്കുന്നു - സങ്കീ. 34 : 18, 19

നീതിമാൻ ഏഴുപ്രാവശ്യം വീണാലും എഴുന്നേൽക്കും - സഭ്യ.24:16

തിരുത്താനാവാത്തവിധം നാം തെറ്റായ വഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു എന്നു വല്ലപ്പോഴും കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം, കർത്താവു മുന്നരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ അതു നിരാശകളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം മനസ്താപം, കർത്തൃസമക്ഷത്തുള്ള താഴ്മ, ഭാവിയിലേക്കു പൂർവ്വാധികമായ തീക്ഷ്ണത, ജാഗരണം, വിശ്വസ്തത എന്നിവമൂലം ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവൻ അനുവദിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ജീവിതത്തിലെ ചില മൗഢ്യങ്ങൾ സർഗ്ഗങ്ങളുടെയും സത്യത്തിന്റെയും സമുന്നത മേഖലകളിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടികളായിത്തീരാം - (R 3223:5) 2.തിമൊ.3:12-17

ജൂലൈ 23

തനിക്കുള്ളവർക്കും പ്രത്യേകം സ്വന്തംകുടുംബക്കാർക്കും വേണ്ടി കരുതാത്ത വൻ വിശ്വാസം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് അവിശ്വാസിയേക്കാൾ അധമനായിരിക്കുന്നു -

1 തിമൊ. 5 : 8

“വിശ്വാസം” എന്നതിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക്, വിശേഷാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭവന കാർക്കുവേണ്ടി സ്നേഹബുദ്ധി വിചാരപ്പെടുന്നത്, അവരിലുള്ള സഹതാപം, താത്പര്യം, ശ്രദ്ധ ഇവ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇതു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച നമുക്കു നൽകുന്നു. അവൻ സ്വയം ആപൽഘട്ടത്തിൽ പെട്ടപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ സുരക്ഷിതത്വമായിരുന്നു. അവന്റെ ചിന്താവിഷയം! മാതാവിനെപ്പറ്റി വിചാരപ്പെടുകയും അവളുടെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിന് പ്രാണവേദനയ്ക്കിടയിലും അവൻ സമയം കണ്ടെത്തി. യോഹന്നാനെ നിയോഗിച്ചതിലുള്ള ഔചിത്യം നോക്കുക: ഒന്നാമത്, അവന്റെ സ്നേഹോദാരമായ ആർദ്രസ്വഭാവം; രണ്ടാമത്, കർത്താവിനോടും സത്യത്തോടുമുള്ള അവന്റെ തീക്ഷ്ണത; മൂന്നാമത്, സ്വന്തം ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തിയും ഗുരുവിന്റെ അന്തിമനാഴികകളിൽ ശ്രമസാധ്യമായ അവന്റെ സാമീപ്യം കൈവരിച്ചതിലുള്ള ധൈര്യം ഇവയാണ് കർത്താവിനു സ്വീകാര്യമായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ എന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. അവ നാം ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കണം. തന്മൂലം അതേ യജമാനനിൽനിന്നു സേവനത്തിനുള്ള വിശേഷാവസരങ്ങൾ നമുക്കു കൈവരട്ടെ. - (R 2474:6) 1.കൊരി.6:1-8;

ജൂലൈ 24

നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന വളരെഫലിക്കുന്നു- യാക്കോ. 5 : 16

പ്രാർത്ഥനവഴി കർത്താവുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നത്, നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ വഹിക്കുന്ന മേൽവിചാരണയിൽ നമുക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുന്നതിന് സഹായകമാകും. അവന്റെ വചനത്തിലെ അതിമഹത്തും അമൂല്യവുമായ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ കൂടുതലായ വിശ്വാസം, കഴിഞ്ഞകാലത്തും ഇപ്പോഴും അവൻ നമ്മെ നയിച്ച വിധത്തെപ്പറ്റി കൂടുതലായ അറിവ്, കർത്താവിന്റെ മുഴുവൻ സഹോദരന്മാരോടും ഉത്തരോത്തരമായ സ്നേഹം, അവരുടെ ക്ഷേമത്തിനും ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിക്കുമായുള്ള അഭിവാഞ്ഛ ഇവയ്ക്കു പ്രേരകമാകും. ഇപ്രകാരം ദൈവത്തോടും സഹോദരങ്ങളോടും സകല മനുഷ്യരോടുമുള്ള ബന്ധത്തിൽ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിലും ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളിലുമുള്ള പുരോഗതിക്കും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഏകീഭാവമാണുള്ളത് - (R 2692:1)

2.രാജാ.20:16;1.തിമൊ.2:1-4.

ജൂലൈ 25

ന്യായപ്രമാണകർത്താവും ന്യായാധിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളൂ; രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും ശക്തനായ ഒരുവൻ തന്നെ; കൂട്ടുകാരനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? - യാക്കോ. 4 : 12

ഈ ആശയത്തിന് അനുയോജ്യമായിട്ടാണ്, ലോകത്തിനോ സഹോദരങ്ങൾക്കോ തന്നെ വിധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നും, ഹൃദയത്തെ വായിക്കാൻ കഴിയുന്നവനും നാം ചെറുത്തുനിൽക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളെയും പരീക്ഷകളെയും ദൗർബല്യങ്ങളെയും അറിയുന്നവനുമായ കർത്താവിനു മാത്രമേ ഉചിതമായ വിധി എഴുതുവാൻ കഴിയൂ എന്നും അപ്പോസ്തോലനായ പൗലോസ് ഒരിടത്തു പറയുന്നത്. “ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വിധിക്കുന്നില്ല” എന്നുപോലും അവൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു (1 കൊരി. 4:3). കർത്താവിന്റെ പൈതൃകങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ മനസ്സാക്ഷി പാലിച്ചു ജീവിക്കുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന മറ്റുള്ളവരെയോ തത്തുല്യമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നമ്മെത്തന്നെയോ വിധിക്കാതിരിക്കുന്നത് സ്വാഗതാർഹമാണ്. സ്വർഗ്ഗീയമായ കൃപാവരങ്ങൾ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ യജമാനനെ സേവിക്കുന്നതിനും കഴിവിന്റെ പരമാവധി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടും ഫലമെല്ലാം കർത്താവിനു വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടും നാൾതോറും നമുക്കു ലാക്കി ലേക്കു ബദ്ധപ്പെടാം.- (R 2480:2) റോമ.12:16-19

ജൂലൈ 26

ജയിക്കുന്നവനു ഞാൻ വെള്ളക്കല്ലും, ലഭിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആരും അറിയാത്തതും, ആ കല്ലിന്മേൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമായ പുതിയ പേരും കൊടുക്കും - വെളി. 2 : 17

ജേതാക്കൾ കർത്താവിനുവേണ്ടി മറ്റെല്ലാം ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധതയുള്ളവരോ എന്നു പരീക്ഷിക്കപ്പെടണം. കർത്താവിന്റെ പ്രീതിയും ആനുകൂല്യവും പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന് ആവശ്യമെങ്കിൽ മറ്റ് ഏതിന്റെയും സ്നേഹവും കൂട്ടായ്മയും അംഗീകാരവും ബലികൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നവരായിരിക്കണം അവർ. കർത്താവിന്റെ സമർപ്പിതജനത്തിന് ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷ നാൾതോറും അടുത്തടുത്തു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പരീക്ഷയിലെ ഒരു ഘടകം ഇതാണെന്ന് ഓർക്കുക. തദനുസരണം നമ്മുടെ അഭിരുചികൾ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിൽ പതിക്കുകയും, കർത്താവിനോടുള്ള പ്രതിപത്തിക്കും ശുശ്രൂഷയ്ക്കും എതിരായിരിക്കുമെന്നതിനാൽ ലോകജനങ്ങളിലും വസ്തുക്കളിലും നിന്ന് അങ്ങനെയുള്ള അഭിരുചികൾ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുക. - (R 2480:6) 1.കൊരി.15:57-58; വെളി.3:12

ജൂലൈ 27

“നാം ഈ ദാനിയേലിന്റെ നേരെ അവന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണവും കണ്ടെത്തുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു - ദാനി. 6 : 5

എല്ലാവരും ദാനിയേലിനെപ്പോലെ നേതൃത്വസിദ്ധിയുള്ളവരല്ല. അവനെപ്പോലെ എല്ലാവർക്കും ദർശനങ്ങളോ വെളിപ്പാടുകളോ വ്യാഖ്യാനവരമോ നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല. എന്നാൽ നീതിയുടെ തത്ത്വങ്ങളെ ആദരിക്കുന്ന ഹൃദയം അതേനിലയിൽ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകാം. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുന്ന, നമ്മുടെ ദാനിയേലിന്റെ - നമ്മുടെ നായകനും കർത്താവുമായ യേശുവിന്റെ കാൽച്ചുവടുകളെ നാം ഇടുകുപാതയിലൂടെ പ്രതിപദം പിന്തുടരുമ്പോൾ ഈ ആദർശനിഷ്ഠ ദിവ്യവിചാരണയ്ക്കു വിധേയമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ട്, ക്രിസ്തുവിൻ നാമം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവരും അനീതി വിട്ടോടട്ടെ. അങ്ങനെയുള്ളവരെല്ലാം വിശ്വസ്തരായിരിക്കട്ടെ. “ഒരു ദാനിയേൽ ആകാൻ ധൈര്യപ്പെടട്ടെ” - (R 2494:4) സങ്കീ.118:4-9

ജൂലൈ 28

നീതിനിമിത്തം കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി വന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ-

1 പത്രോ. 3 : 14

പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ നാം സത്യത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത നിമിത്തം ഭ്രഷ്ടിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമാണ് നമുക്കു സംതൃപ്തിപ്പെടാനോ നീതിക്കുവേണ്ടി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാനോ അവകാശമുള്ളത്. അപ്പൊസ്തൊലൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ ചിലർ കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നത് ദുഷ്പ്രവൃത്തി നിമിത്തമോ പരകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടിട്ടോ സൗമ്യതയുടെ അഭാവം മൂലമോ അപമര്യാദകൊണ്ടോ ദൈവവചനം ഉപദേശിച്ചു തരുന്ന മിതത്വം പാലിക്കുന്നതിലുള്ള വിവേകം വിട്ടുകളയുന്നതുകൊണ്ടോ ആകാം.

കർത്തൃഹിതം ഗ്രഹിക്കുക എന്നതു മാത്രമല്ല നമ്മുടെ കർത്തവ്യം, സാഹചര്യങ്ങളെയും നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷങ്ങളെയും കണക്കിലെടുക്കുക, ഒന്നാമത് ദൈവത്തിന് അംഗീകാര്യവും രണ്ടാമത് അന്യർക്ക് കഴിവതും നിരുപദ്രവവുമായ ലളിതജീവിതം നയിക്കുക, കർത്താവിന്റെ മേൽവിചാരണയിലും ദിവ്യപരിപാലനത്തിലും വിശ്വാസമർപ്പിക്കുക ഇവയും നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാണ്. - (R 2493:3,6) 1.പത്രോ.2:1923; മത്താ.5:11-12

ജൂലൈ 29

ഞങ്ങൾ സേവിക്കുന്ന ദൈവം ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു - ദാനി. 3 : 17

കർത്താവിന്റെ കരുതലിൽ പ്രകാരഭേദങ്ങളുണ്ട്. ദൈവജനം വിപത്തുകളിൽ നിന്ന് വിസ്മയകരമായി വിടുവിക്കപ്പെടേണ്ടതെപ്പോഴെന്നും, അവരുടെ നേർക്ക് ദൈവപ്രസാദത്തിന്റെ പ്രകടമായ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും കൂടാതെ ശത്രുക്കളുടെ ഹിതത്തിന് അവർ പൂർണ്ണമായി വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ കൈവിടേണ്ടതെപ്പോഴെന്നും തീരുമാനിക്കേണ്ടത് അവരല്ല. ചിലപ്പോൾ ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ട് സത്യം പ്രസ്താവിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വിഘാതം നേരിട്ട എബ്രായയുവാക്കളെപ്പോലെ, അഗ്നി കയറുകളെ ഭസ്മീകരിച്ച്, ദൈവജനങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും, മറ്റൊരുവിധത്തിലും സാധ്യമാകാതിരുന്നപ്രകാരം ദൈവമഹത്വത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനുള്ള അവസരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, നമ്മെ സംബന്ധിച്ച ദൈവനിശ്ചയം ഇന്നതായിരിക്കണമെന്നു മുൻകൂട്ടി തീരുമാനിക്കാൻ നമുക്കവകാശമില്ല. കർത്താവിൽ സംശയാതീതമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഭവിഷ്യത്തുകൾ കണക്കിലെടുക്കാതെ ശരിയെന്നും കർത്തവ്യമെന്നും ബോധ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക. - (R 2496:3) 1.കൊരി.1:9-10; മത്താ.10:17-20

ജൂലൈ 30

മുന്തിരിവളളി നശിപ്പിക്കുന്ന കുറുക്കന്മാരെ, ചെറുകുറുക്കന്മാരെത്തന്നെ പിടി ചൂതരുവിൻ - ഉത്തമ. 2 : 15

തങ്ങളുടെ സമർപ്പണനേർച്ചകളുടെ നിസ്സാര ലംഘനങ്ങൾക്ക് പലരും വലിയ ഗൗരവം കൽപ്പിക്കാറില്ല. ഈ അതിസൂക്ഷ്മതയുടെയും ലോകസാധാരണമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ജീവിതത്തിന്റെയും പ്രയോജനമെന്തെന്ന് അവർ ചോദിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഇതു വളരെ പ്രയോജനകരമാണ്; എന്തെന്നാൽ നിസ്സാരവിഷയങ്ങളിലുള്ള വിജയം വൻ വിജയങ്ങൾക്കായുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകളാണ്; മറിച്ച്, നിസ്സാരസംഗതികളിൽ നാം ജഡേച്ഛയ്ക്ക് അടിമപ്പെടുന്നത് പോർക്കളത്തിൽ മൊത്തത്തിലുള്ള പതനത്തിനു വഴിതെളിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽച്ചുവടുകളിൽ നടക്കുന്ന നമുക്ക് നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നറിയാം. (ആ പരീക്ഷ ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ), ജീവിതത്തിലെ ലംഘകാര്യങ്ങളിൽ സ്വാർത്ഥത്യാഗം പരിശീലിക്കുകയും ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പെരുമാറ്റം മുതലായവയിൽ ജഡത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക മോഹങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താലല്ലാതെ ആത്മീയമായി നാം ശക്തരാകയും “ജേതാക്കളാകയും” ചെയ്യുകയില്ല - (R 2496:6)

1.പത്രോ.4:12-14; 1.കൊരി.4:17-18

ജൂലൈ 31

**അവനവന്റെ പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെടുവരും; ആ ദിവസം അതിനെ തെളിവാക്കും;
അതു തീയോടെ വെളിപ്പെടുവരും - 1 കൊരി. 3 : 13**

അപ്പൊസ്തോലൻ തീക്ഷ്ണതയുള്ള ക്രൈസ്തവന്റെ വിശ്വാസത്തെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും, സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും വിലയേറിയ കല്ലുകളും കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച ഒരു വീടിനോട് ഉപമിച്ചുകൊണ്ട്, അഗ്നിപരിശോധനയുടെ ഈ കാലത്തെ ഷറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. യുഗത്തിന്റെ അറുതിയിലെ ഈ ദിവസത്തെ അഗ്നി ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവൃത്തി ഏതുവിധമെന്നു ശോധന ചെയ്യുമെന്നും, പരമാർത്ഥമായ വിശ്വാസവും സ്വഭാവഘടനയുമൊഴികെയുള്ളതെല്ലാം വെന്തുവെണ്ണീറാകുമെന്നും അവൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള സ്വഭാവസമ്പത്ത് മാത്രനേരം കൊണ്ടോ ഏതാനും മണിക്കൂറുകളോ ദിവസങ്ങളോ കൊണ്ടോ കൃണുപോലെ വളർച്ചയെത്തുന്നതല്ലെന്നും, മറിച്ച് ക്രമപ്രവൃദ്ധവും നേർമ്മയാർന്നതും ഒലിവുവൃക്ഷംപോലെ ബലവത്തും ആയിരിക്കുമെന്ന് ഓർക്കുക - (R 2496:5) മലാ.3:1-3